

— Колко е былъ задибеляль образъ-тъ на голѣмцы-тѣ вижда ся най-добрѣ отъ тукъ, че ни ги е срамъ было и сега да приказватъ явно на народъ-тъ, че тї работїютъ съ страни-тѣ дворове, и че това неможе да бѫде, кое-то иска народъ-тъ. Вучичъ е тогда така говорилъ: „Молиме! азъ ся разговарѣхъ съ садразанъ-тѣ въ Цариградъ — пакъ и той казва че това неможе да бѫде! Разговарѣхъ ся съ Була въ Бечь, кой-то ведри и облаци — пакъ и той дума че това неможе да бѫде!“ Нѣ като му неиспадна на рѣкѣ какво-то бѣше наумилъ — показа си юмрукъ-тъ на скупчина-та, и извика: „Да ми услѣпее и това друго око, ако Обреновци дойдатъ!“ —

Скупчина-та е мислила че ся той шигува; обаче ся на скоро видѣ, че ся голѣмцы-тѣ и съвѣтници-тѣ не сѫ шигували, и че нѣкои съвѣтници като задобихъ гарнizono-то войнство на своѧ странѣ намѣравали сѫ чрезъ помошъ-тѣ на войнство-то да распѣдѣятъ скупчинж-тѣ съ наоружанѣ рѣкѣ и княза отъ крѣпостъ-тѣ да доведатъ и така да го повѣрятъ пакъ на престоль-тѣ, а напротивъ пакъ жители-тѣ Бѣлградски наоружани и събрани рѣшили сѫ ся да ся упратъ на това, и народинж-тѣ скупчинж и нѣйно-то заключение да бранятъ съ оружие; нѣ понеже е всичко това могло злы следствія да повлече подирѣ си, то затова да не бы ся мѣжду

скупчинж въ Крагуевецъ за денъ Петровденъ; нѣ като осетили че народъ-тъ ще имъ претърсѣ добрѣ рѣкамъ, какво сѫ сторили за толкова години, уплашили ся и распустнали съ уйдурмѫ скупчинж-тѣ безъ да стане.